LLUERNA
Full de les Parròquies de Manacor
Dipòsit Legal: PM 1486-2011
Manacor, octubre 2014 • Núm. 26

Montserrat Nadal Fullana

Missioners del segle XXI: donar la vida fins a les darreres conseqüències

Avui dia molt poca gent del nostre Estat no sap qui és Teresa Romero. Aquesta auxiliar d'infermeria, ingressada a l'Hospital Carlos III de Madrid des de fa setmanes, ha lliurat una duríssima batalla contra l'ebola, un virus que des de fa anys és la causa de moltes morts al continent africà. De l'evolució de la pacient Teresa Romero n'hem estat informats gairebé al detall, amb uns mitjans informatius que no han descansat ni un minut, mentre feien el seguiment de la seva lluita contra els efectes mortals que aquest virus pot arribar a suposar.

La primera reflexió que tot aquest fet de na Teresa Romero ens pot suggerir és la gran hipocresia que han mostrat, una vegada més, els països rics del Nord i l'interès que han mostrat tant els mitjans informatius com l'opinió pública quan les conseqüències de l'ebola han arribat a les nostres contrades. Mentre el virus ha fet, i continua fent, estralls a les llunyanes terres de l'Àfrica no ha despertat cap altre tipus de reacció o de solidaritat més enllà d'ocupar uns pocs minuts marginals i rutinaris, a la secció d'internacional, dels nostres informatius.

Les senyals d'alarma, les contínues crides a la necessitat de fer front al virus i d'invertir en els mitjans sanitaris i, sobretot, farmacèutics, per a superar els seus efectes han començat a produir-se ara que els afectats són gent que viu amb nosaltres, que podrien ser els nostres veïnats d'escala, o que podríem compartir amb ells la coa del supermercat o un seient devora nosaltres en el tren.

L'efecte alarma del cas de Teresa Romero, però, ha deixat de banda quines varen ser les primeres persones repatriades a l'Estat espanyol contagiades d'ebola: els missioners de l'Ordre de Sant Joan de Déu, Miguel Pajares i Manuel García Viejo. Dues persones que havien fet del servei als més empobrits de la terra la raó de ser de la seva existència, com a metges, com a preveres, i com a constructors del Regne de Déu en una situació de molta dificultat.

Els amics d'un dels missioners deien això d'ell: "En Manuel ens ensenyava que era molt més important mirar als ulls dels pacients que saber manejar un bisturí". La seva família contava que "ell sempre desitjava tornar a Àfrica", quan venia a passar un temps de vacances, que no li treia aquesta idea del cap, malgrat insistir-li i recordar-li els seus 69 anys, la malària i una afectació crònica al cor.

El cas de Pajares, García Viejo i tantes altres persones de bé posa de manifest que, en un món mancat de valors i en el qual sembla que l'únic criteri que compta és el benefici econòmic a costa del que faci falta, encara hi ha el bon llevat, la sal de la terra i la llum d'aquells que han fet de la seva vida una donació sense límits als demés, com el Mestre Jesús, fins a les darreres conseqüències.

Andreu Genovart Orell

Inauguració del Centre de distribució d'aliments a Manacor, el primer de la zona de Llevant

La situació de crisi econòmica ha provocat un creixement en la demanda d'ajuda per part de les persones més afectades davant la pèrdua de feina o dificultats per a trobar-ne; la manca d'ingressos, les dificultats de regularització, etc. La tendència pels propers anys és de creixement sostingut i de cronicitat de les situacions que pateixen algunes d'aquestes persones. Això ha provocat que una de les respostes a les múltiples demandes que s'han duit a terme, sempre com un element més del procés d'acompanyament integral que es fa a la persones / família, sigui el repartiment d'aliments per tal d'aportar ajut a la cobertura de les necessitats bàsiques.

Són moltes les entitats i administracions implicades en aquest moment en el repartiment d'aliments:

- hi ha entitats que sempre s'han dedicat a aquesta acció i davant la situació dels darrers anys han ampliat la seva cobertura.

- han sorgit entitats noves que justament es volen dedicar, de forma prioritària, a aquesta acció.

- hi ha hagut respostes diferents de les administracions i en especial dels serveis socials municipals: alguns reparteixen, altres han delegat la seva acció a entitats socials, uns tercers accepten vies de treball conjunt...

Les ajudes de caràcter urgent que gestionen les diferents entitats i administracions es mostren insuficients, duplicades, i en alguns casos no poden abordar en tota la dimensió les dificultats que les famílies tenen per cobrir les necessitats bàsiques.

Per altre costat, hi ha hagut i continua activa una mobilització per part de la ciutadania, empreses, associacions, parròquies etc. que estan disposades a donar ajuda, en aquest sentit, a partir de recollides col·lectives, ajudes puntuals amb productes, campanyes anuals...

Tot això ha provocat una reflexió de com tractam el tema de la distribució d'aliments a Càritas Mallorca i Càritas Manacor. En aquest sentit creim que és necessària una racionalització dels esforços i una revisió dels criteris i del funcionament quotidià, per tal de millorar les condicions amb les que es reparteixen els aliments amb l'objectiu de dignificar-ho, tot pensant amb les persones beneficiàries.

El Centre de Distribució d'Aliments (CDA) pretén ser un espai on acollir i atendre a les persones derivades de Càritas, que no poden cobrir les seves necessitats bàsiques d'alimentació i higiene personal per trobar-se en una situació de greu precarietat econòmica.

Pensam que unificar esforços és millorar l'atenció a aquestes persones i racionalitzar l'ús dels recursos de què disposam, a més de poder ampliar el tipus d'atenció que donam, incidint en una vessant més dignificant, educativa i de millor qualitat.

A partir de vàries experiències de diferents Centres de Distribució d'Aliments (CDA) de Palma i Sóller i, davant la mateixa necessitat i urgència de dignificar les condicions amb les que es reparteixen els aliments i productes de higiene, Càritas Mallorca ha inaugur un nou CDA a Manacor.

Les persones o famílies són derivades al Centre de Distribució d'Aliments des de la valoració de part de la treballadora social de Càritas de la zona de Manacor.

Aquest Centre funciona amb un sistema de punts que s'adjudiquen a cada família segons els membres que la composen per tal d'adquirir una "senalla bàsica". La persona representant de la família pot acudir i triar al Centre els productes d'alimentació o higiene que més necessiti o desitgi de manera totalment gratuïta.

Des del mateix Centre es farà un seguiment de cada unitat familiar per tal que quinzenalment puguin ser atesos al Centre.

Els aliments del Centre procedeixen del FEGA (Fons de Garantia Agrària del Ministeri d'Agricultura), de les campanyes i recollides de Càritas que es fan a les Parròquies i col·legis, del Banc d'Aliments i d'empreses o particulars. Des d'aquí feim una convidada tant a empreses com a particulars que tenguin excedent de producció per aportar els seus productes i, així poder disposar en el centre d'una oferta variada. Igualment seran ben rebuts els donatius per poder anar omplint els estants o prestatges del centre segons les necessitats del moment.

També feim una crida a persones voluntàries per participar en la distribució d'aliments del Centre. Basta contactar amb Càritas Manacor 971845600.

El Centre de Distribució d'Aliments a Manacor està situat en el c/. Bonjesús nº 66 (abans José López) i fou inaugurat el passat dia 10 d'octubre amb la participació de representants de Càritas Diocesana.

Equip redactor de "Lluerna": Albert Carvajal, Andreu Genovart , Toni Gomila, Monserrat Nadal, Bartomeu Tauler i Francisca Vicens.

No és permesa la còpia total o parcial d'aquest document sense autorització expressa.

Andreu Genovart Orell

24 hores que mouen el món. Encén una flama

TU POTS DONAR LLUM AL MÓN

La ciutat de Manacor, serà la seu on es durà a terme una concentració promoguda per la **Delegació de Mans Unides** a Mallorca amb la col·laboració de les Parròquies de la nostra ciutat.

Amb l'eslogan **"Tu pots donar llum al món"**, Mans Unides celebra el 30 d'octubre, la segona edició de les **"24 hores que mouen el món"**, i convida a la societat a participar en aquesta acció global de sensibilització solidària a través d'activitats online, en xarxes socials i presencials, com serà el cas de Manacor.

Mans Unides ha creat una nova plana web de les **"24 hores que mouen el món"**, *24horas.manosunidas.org* on es troba, amb tot detall, l'acció global de sensibilització solidària a través de la qual, la ONG convida a participar a totes les persones que ho desitgin.

Des d'ara i fins al pròxim 30 d'octubre, tots els qui ho vulguin, podran donar llum al món a través d'aquesta plana web en la qual es podrà interactuar amb un mapamundi que apareix enfosquit per les situacions de pobresa, fam i desigualtat contra les que lluita **Mans Unides fa més de 55 anys en països de tot el món.**

Poc a poc i, a mesura que les persones vagin interactuant amb els 90 projectes de cooperació al desenvolupament seleccionats per aquesta activitat, s'aniran encenent noves llums en **37 països**, i el mapamundi s'anirà il·luminant. L'objectiu és que el dia 30 d'octubre el nostre planeta quedi ben il·luminat, gràcies a la implicació de totes les persones que vulguin lluitar d'aquesta manera contra la pobresa que viuen milions de sers humans a tants de llocs del nostre món.

L'acció que es farà a Manacor i, a la qual hi estan convidades totes les persones interessades, consistirà en participar a la concentració que es durà a terme amb el lema: **"Encén una flama"**. L'objectiu és sensibilitzar la gent per mirar de canviar el món, començant pel nostre entorn concret, portant llum a la fosca que sovint envaeix el nostre planeta. La presència de Mans Unides en els cinc continents, amb molts de projectes ja realitzats, fa possible que durant 24 hores es mantinguin enceses en les mans de milers de persones, unes llumetes que pretenen moure el cor de molta gent per tal de millorar el nostre món i fer-lo més just i fraternal.

Concretament l'activitat que es durà a terme el **30 d'octubre a les 20'30 h.** consistirà en una concentració solidària que tindrà cinc punts de partida. Cada un d'ells portarà el nom d'un continent amb un color diferent.

El grup d'Europa es trobarà a la confluència dels carrers Amargura i Soledat. El d'Oceania ho farà davant la Parròquia dels Dolors. El d'Àsia a la Plaça Arquitecte Bennassar (just devora el campanar). El d'Amèrica es concentrarà a la Plaça de la Constitució i el d'Àfrica es trobarà a la confluència dels carrers Pou Fondo i Pare Andreu Fernández. (vegeu pla adjunt).

Tots els participants portaran una llumeta encesa i seguiran un breu itinerari (gairebé tot peatonal) per trobar-se els "cinc Continents" a sa Bassa on es llegirà un manifest, expressant els objectius de la trobada.

Les llumetes es podran adquirir amb antelació a qualsevol de les tres parròquies de Manacor i, el mateix dia 30 als llocs de concentració prevists, especialment per a les persones que arribin de fora. Es demana una aportació voluntària d'un euro.

Aquesta acció està oberta a tothom i d'una manera especial als joves (esplai, moviments, catequesi, monitors, col·legis...) El fet de participar en ella ens recordarà la **necessitat de treballar units per el desenvolupament integral de les persones.**

Francisca Vicens i Bartomeu Tauler

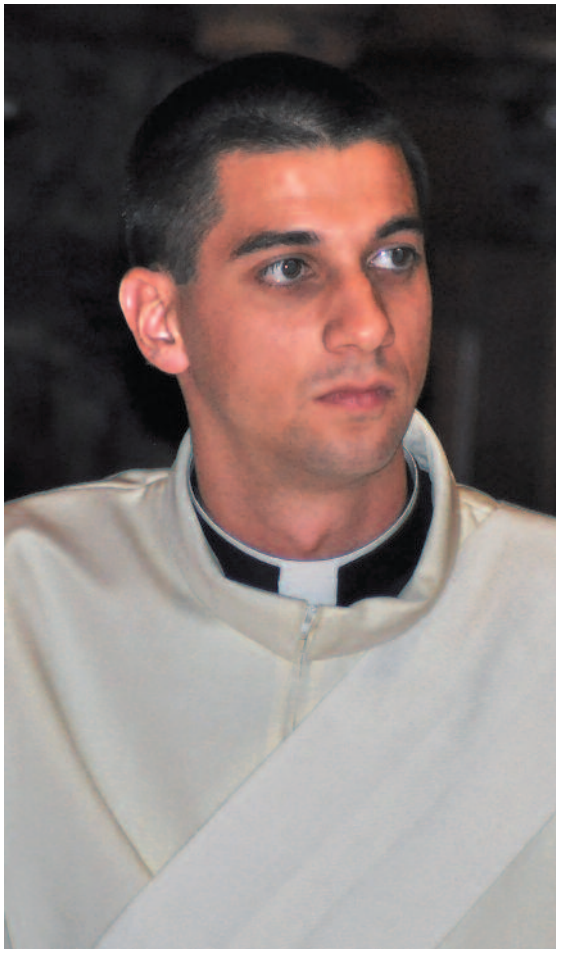

Conversa amb el nou vicari jove de Manacor

En Francesc Xavier Riutort Ortega és el capellà més jove de Mallorca. Va néixer a Portocristo dia 26 de desembre de 1987. Va fer els primers estudis al Port, i després els completà a Manacor, a l'Institut de "Na Camel·la". Entrà al Seminari diocesà, als 18 anys. Abans de ser ordenat, va servir a les parròquies de Portocristo, St. Llorenç, Corpus Christi i St. Josep Obrer i al Seminari Menor. En temps del diaconat, treballà a la parròquia d'Artà. Ha estat Vicari durant dos anys de les parròquies de Portals, Palmanova, Magaluf, Son Ferrer i el Toro. Actualment és Vicari de les tres parròquies de Manacor i Delegat diocesà de Pastoral vocacional.

Mentre prenim un cafè, anam parlant amigablement de la trajectòria de la seva vida, i sobretot de la il·lusió i de l'alegria amb què viu el seu ministeri de prevere com a resposta animosa a Déu i com a servei als germans.

Francesc Xavier, com recordes els inicis de la teva vocació cristiana i sacerdotal?

Des de ben petit – 6 ò 7 anys – ja em feia molta il·lusió fer d'escolanet a la parròquia del Port. Moltes vegades, ja pensava: "De gran, vull esser com aquell home que viu a l'església"... I és que notava l'alegria que desprenia D. Pep, el capellà, i com la gent li feia cas.

Quan feia 2on. d'ESO, vaig manifestar als meus pares el projecte de la meva vocació, i ajudat pel meu parent Mn. Antoni Riutort, que era rector del Seminari, vaig entrar en contacte amb el Seminari Menor en família. Jo tenia aleshores 14 anys, i vaig continuar fent els estudis de Batxiller a Manacor.

Com va reaccionar la teva família?

Els va venir molt de nou. Record que mon pare va comentar: *"això és una curolla d'al·lot, i ja li passarà."* També solia dir-me: *"Ens hagués agradat que haguessis seguit el negoci de la nostra família..."* Però no es varen oposar mai al camí que Déu em tenia reservat.

Passant el temps, els meus pares estan molt contents de la meva decisió i de veure'm feliç en el seguiment de la meva vocació.

Què tal els anys de Seminari?

El Seminari em va marcar d'una manera molt positiva. Allà vaig trobar uns joves companys que es plantejaven lo mateix que jo: molt distints de procedència, de caràcter, d'idees, però tots amb el mateix ideal de seguir Jesús amb fidelitat.

També vaig haver de superar proves i dificultats. Vaig passar moments durs, que suposaven un clar discerniment i una decisió valenta. Però em va ajudar molt a créixer i madurar la formació humana i espiritual que allà vaig rebre, així com l'experiència positiva de comunitat i de preparació per a la pastoral.

Conta'ns les teves impressions de l'Ordenació i de la primera Missa.

Vaig rebre l'ordenació sacerdotal a la Seu, juntament amb altres 4 companys, dia 3 de novembre de 2012. I just el sendemà, vaig celebrar la primera Missa a Portocristo. A la celebració de la nostra Ordenació hi hagué una gran participació; hi assistí molta gent i tothom ens va fer molt de cas. M'impactà l'alegria amb què tothom ho celebrava. Ho vaig poder viure com un vertader regal de Déu, que em feia sentir molt animat i recolzat.

Tot m'ha ajudat a comprendre que el ministeri de capellà és tan gran, que sent que no en som digne, però tot ho podré amb l'ajuda de Déu. He de reconèixer que, aquests dos anys, és molt més allò que he rebut que allò que pugui donar. És fabulós i molt gratificant poder acompanyar les persones i les famílies en moments tan distints de la seva vida: en el naixement, amb motiu del Baptisme; en el compromís cristià de les parelles; quan algú està malalt; amb motiu d'una mort...

On dugueres a terme les primeres tasques pastorals com a prevere?

Vaig començar a la Unitat Pastoral de la costa de Calvià (5 parròquies). La realitat no és allò que t'imagines al Seminari. En principi, va ser un poc fort per a mi trobar-me a una zona totalment desconeguda, enmig d'una realitat tan distinta de la que havia viscut fins llavors. No coneixia ni els capellans ni la gent. Allà les prioritats eren l'atenció als joves i a la gent que treballa amb el turisme. Enmig de tot, vaig viure una experiència dura, però molt positiva i de la qual vaig aprendre molt.

Quina realitat has trobat a Manacor, i com t'hi sents?

Vaig dir al Sr. Bisbe que estava molt content d'aquest nomenament. Manacor és prop de ca nostra, i és un ambient que conec de fa molts d'anys. Aquí vaig anar a escola, aquí vaig rebre la Confirmació. És ver que costa sempre haver de tornar fer un canvi, i que has de començar de bell nou a conèixer persones, a adaptar-te a la nova situació. Però em trob molt bé.

A l'església de Manacor, hi ha moltes coses en marxa: més de 350 al·lots a catequesi; 35 famílies apuntades a "Catequesi familiar"; grup de joves de Confirmació; comunitats neo-catecumenals; Vida Creixent; escolanets; club d'Esplai; grups de 'lectio divina'..., a més de totes les festes, celebracions per barriades, associacions, etc. Hi ha molt per fer, però també hi ha molta gent que col·labora activament de manera entregada i desinteressada.

Estic molt il·lusionat i esperançat, i molt content, malgrat que hi hagi tanta feina i tants de grups a coordinar. He pogut comprovar que és ben característic de la gent de Manacor ser amables i acollidors; em sent molt acceptat i estimat, i això m'encoratja i ajuda a ser capellà.

Aspectes positius i aspectes negatius dels qui formam l'Església

Un aspecte molt positiu que vull destacar a l'Església d'avui és l'esperança. El Papa Francesc està animant el retorn a una gent que s'havia sentit decantada. Està posant com a prioritat estimar les persones, vénguin d'on vénguin, i salvar la dignitat de tants que estaven allunyats de Déu. Amb motiu del Sínode sobre la familia, s'estan abordant qüestions i problemes de manera molt realista.

L'Església no "està passada de moda; és ben actual i viva, i la seva presencia en nom de Jesús es veu sobretot en el servei de la caritat. Avui preocupa més que mai la gent que ho passa malament, i el Papa ens envia a les "perifèries": els pobres són la seva principal preocupació.

Com aspecte negatiu, citaria la manca de comunió. El que ens ha de centrar i unir a tots és Jesucrist; la fe en Ell és més important que les divergències que puguin sorgir entre grups. Hem donat massa importància a aspectes secundaris i accidentals

Què creus que és allò que més hem de valorar?

- Hem de parlar clar sobre allò que és just i allò que és injust. I actuar en conseqüència.

- Hem d'acollir amb amabilitat i tractar bé les persones; no ens podem imposar ni actuar com a 'dèspotes'

- Tots ens hem de comprometre en Església: hem de llevar aquest 'mite' que l'Església només és la jerarquía; som tots. Hem d'ajudar a recuperar la confiança en l'Església.

Segons el teu punt de vista, a què es deu la forta baixada de vocacions?

Un compromís per a tota la vida fa por... Però Déu continua cridant. No hi ha tanta crisi de vocacions com crisi de respostes. És ver que ja hi ha moltes famílies que no són cristianes per tradició: s'ha perdut la roda de transmissió de la fe per als infants. Ara bé, m'he trobat amb alguns casos imprevisibles, com el fet de persones que no havien rebut cap tipus d'educació cristiana a ca seva, i han anat cercant i donant passes per conèixer el Crist i seguir-lo.

El qui s'apunta a ser cristià, avui, s'apunta a una "minoria". És un acte de valentia, el ser cristià..., i molt més encara donar la passa per a ser capellà. El seguiment de l'Evangeli i la resposta a la crida de Déu no és per a mediocres o covards, sinó per a gent valenta, que sap les conseqüències que du el fer de ser creient de veres.

Hi ha molts de joves que es fan preguntes sobre el propi futur, però a l'hora de donar el pas definitiu costa: entendre que la renúncia a unes coses pot significar guanyar-ne d'altres, això costa. Per a respondre a la vocació, s'ha d'haver intentat respondre primer a preguntes com aquestes: "d'on vénc, qui som, a on vaig?" I és clar que per a respondre a Jesús s'ha d'haver experimentat primer l'amor de Jesús.

Creus que els "valors" de la societat i els "valors" de l'Evangeli són contraposats?

Església i societat han d'estar, al meu mode de veure, permanentment amb una actitud de diàleg que possibiliti sempre caminar plegats cap un món que sap dialogar, que sap fer passes cap a la justícia, que cerca la pau, que defensa la dignitat de les persones... Tot parteix d'un diàleg que ens permet compartir idees, trobar punts d'encontre, d'esperances compartides que sempre miren el bé de tots.

L'ambient que ens envolta està molt mogut per la "imatge", per l'aparència, la por a fer el ridícul; pesa molt – i especialment en els joves - allò que pensin i facin els altres.

Seguir l'evangeli de Jesús suposa autenticitat i honradesa.

Certament, els cristians trobam oposició, burla i fins i tot calúmnies... Però pens que el que ens fa més mal és la indiferència, i no tant l'oposició.

Si ho pensam bé, són més coses les que ens uneixen que les que ens separen. Val la pena crec, el respecte i la tolerància, sobretot dins una societat tan pluralista com la nostra on cadascú hi té cabuda i on tothom hi té dret a trobar-hi la seva felicitat.

Gràcies, Francesc Xavier per la teva acollida, i sobretot pel teu testimoni alegre i esperançat. Et desitjam de tot cor una bona tasca a la vinya del Senyor, que ara és per a tu a Manacor.

Julià Duran Vicens i Montserrat Nadal Fullana

La Primera comunió: una festa social o un sagrament?

Ara que ha acabat el procés d'inscripció a la catequesi de primera comunió, com a pares creients en el Déu de Jesucrist que hem viscut recentment la comunió de les nostres filles, ens agradaria compartir amb tots vosaltres una sèrie de reflexions:

Quin és el significat de la primera comunió? La celebració de l'Eucaristia és una de les celebracions més importants per als cristians, en què recordam i feim present i actual el darrer sopar de Jesús amb els seus amics. És una convidada a l'al·lot a seure a taula amb els grans, que ja té un lloc amb ells, que ha deixat la seva "cadireta d'infant" en la fe i passa a ser un més dins la comunitat.

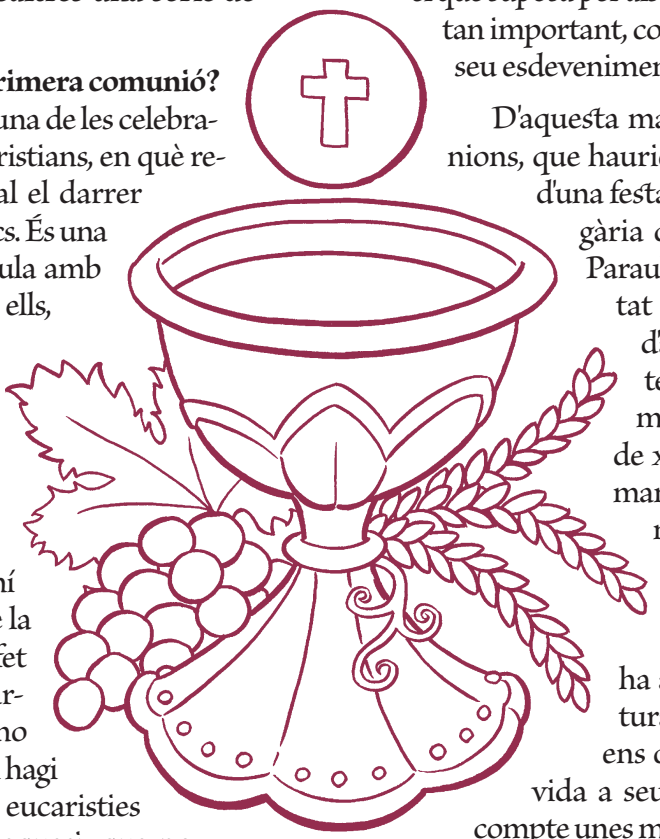

En tot aquest procés, els pares hi juguen un paper fonamental: són ells els que han d'acompanyar l'infant en tot el camí que farà durant els dos anys de la catequesi i després, quan hagi fet la primera comunió, fins que arribi a la confirmació. Per això, no entenem com és possible que hi hagi pares que no participen de les eucaristies que se celebren durant la catequesi, que no assisteixen a les reunions que es fan durant el curs o que, fins i tot, el dia de la celebració de la primera comunió del seu fill no s'acosten a rebre el cos de Crist a l'eucaristia.

Tampoc entenem que alguns pares, que no han dubtat en inscriure els seus fills a la catequesi, després a casa qüestionin moltes de les coses que s'ensenyen als seus infants, tirin llamps i pestes tant en contra de l'Església com dels capellans o, fins i tot, posin en dubte la seva fe en Déu. Quina coherència estam mostrant als nostres fills? No creis que els estam desorientant, quan el que ells necessiten precisament són referents clars i no contradictoris, en la nostra tasca d'educadors?

Hem convertit un sagrament en una festa social. Som conscients que vivim, des de fa un bon grapat d'anys, en una societat fortament secularitzada, que ha deixat de banda molts aspectes que tenen a veure amb les creences religioses o amb tot allò relacionat amb la fe. Però amb massa freqüència tenim la sensació que molts pares responen als desitjos dels seus fills, que volen que se'ls faci una festa (que la tenen ben merescuda), i utilitzen el sagrament de la comunió com a eina ja feta. La manca de qualsevol cultura religiosa fa que ni valorin ni entenguin el que suposa per als creients el fet d'utilitzar un acte tan important, com a pretext per a dur a terme el seu esdeveniment social.

D'aquesta manera, moltes primeres comunions, que haurien de ser un lloc de celebració d'una festa, de participació activa, de pregària compartida, d'acostament a la Paraula de Déu, de sentit de comunitat que acull els nous membres i d'ambient de respecte es converteixin en actes freds, distants i, massa sovint, en espais de renou i de xerrameca. És tan exagerat demanar als qui assisteixen a una primera comunió que siguin respectuosos amb les persones que els han convidat, o amb la comunitat de creients que els ha acollit a ca seva? Que per ventura no actuam així quan qualcú ens obre les seves portes i ens convida a seure a taula? Que no tenim en compte unes mínimes normes de cortesia i d'educació respecte dels nostres amfitrions?

Tots som Església, la comunitat és la suma de tots. Enguany hem sabut que el nombre de nins inscrits a la catequesi de primera comunió a Manacor arriba gairebé als quatre-cents. Us imaginau si tots aquests infants, juntament amb els seus pares, es volguessin implicar de debò en la vida de les nostres parròquies? Que tothom se sentís part activa i compromesa d'una comunitat que els acull i que necessita, més que mai, forces renovades i saba nova?

Vos convidam, com a pares i com a creients, perquè faceu la passa a prendre un paper molt més actiu en el camí de la fe dels vostres fills, perquè us doneu l'oportunitat d'acostar-vos a l'Evangeli, a un Jesús que sempre té una Paraula per dir-vos, a descobrir per damunt de l'embolcall de la festa social que molts voleu fer als vostres fills el sentit profund del sagrament de l'Eucaristia: una taula compartida entre tots els seguidors de Jesús, amb la solidaritat com a senyera.

Equip de redacció

Dinar de companyonia entre els Amics de Sant Antoni i el Patronat

El proppassat 11 d'octubre se celebrà un dinar de germanor entre els membres de l'Associació Amics de Sant Antoni i el Patronat. Fou una trobada cordial que deixà palesa la gran sintonia existent entre ambdós col·lectius, que d'un temps ençà treballen conjuntament per tal que les celebracions de Sant Antoni a Manacor es visquin de la manera més tradicional i genuïna possible. Des de Lluerna ens alegram de la trobada alhora que encoratjam les dues associacions a continuar lluitant pel bé de la festa.

NOTA EXPLICATIVA DEL CANVI D'HORA MISSA DELS DISSABTES DE CRIST REI

A partir del dissabte 29 de novembre, farem un petit canvi d'hora de la missa de Crist Rei. Passarem a celebrar-la a les 18'30 h. Aquest canvi respon a una petició dels catequistes de "Catequesi Familiar", aprovada pel Consell Parroquial. I el motiu és perquè ens resulta insuficient el temps que podem dedicar a aquesta important trobada per als pares, que també participen a aquesta missa amb els seus fills.

Comprenem que, en principi, això causarà un poc de molèstia, sobretot als qui fa molts anys acudiu a aquesta Eucaristia, però creim que serà en benefici d'unes famílies joves que estan demostrant interès per a l'educació dels seus fills en la fe. Esperam que tots ho comprengueu, ja que tant la Catequesi com l'Eucaristia són en bé de tota la comunitat.

COL·LECTA PEL DOMUND

L'aportació econòmica de les nostres parròquies amb motiu de la jornada del DOMUND ha estat de **5.430'24 euros**.

Una vegada més, gràcies per la vostra sensibilitat i corresponsabilitat.

MOVIMENT PARROQUIAL

DEL 12 DE SETEMBRE
AL 24 D'OCTUBRE

Parròquia dels Dolors

Baptismes:
- Maria Gomis Perelló
- Martina Oliver Hernández
- Laia Serra Castillo
- Juan Miquel Cortés Bravo
- Àngel Reina Mota
- Alejandro Fullana Acosa
- Lluc Amer Tejero
- Marina Barceló Guisado
- Pilar Mascaró Bennassar
- Joana Mª Mascaró Bennassar
- Gabriel Santiago Esteban Ferrer

Noces:
- Daniel Rafael Santana Martínez amb Maria Teresa Fernández Perelló

Defuncions:
- Pedro Torres Ríos
- Sebastià Riera Grimalt
- Juana Sureda Llodrá
- Apol·lònia Mascaró Rotger
- Bartomeu Frau Ferrer
- Pedro Mesquida Juan
- Maria Pons Moyà
- Antònia Llull Llinàs

Parròquia de Crist Rei

Baptismes:
- Mercè Romero Jaume
- Francisca Bordoy Femenias
- Miquel Bordoy Femenias

Primeres Comunions:
- Catalina Romero Jaume
- Karol Joana Castillo
- Laura Capó Rodríguez
- Francisca Bordoy Femenias
- Miquel Bordoy Femenias

Noces:
- Joan Montserrat Llodrà Miquel amb Sara Montes Tejero
- Miquel Galmés Rigo amb Aina Mª Galmés Miquel
- Javier Grano de Oro Cerillo amb Isabel Rodríguez Leiva

Noces d'or:
- Pedro Santandreu Adrover i Antònia Jiménez Adrover

Defuncions:
- Llorenç Parera Sureda
- Magdalena Oliver Melis
- Juan Francisco Navarro Macía
- Salvador Barceló Riera
- Guillem Llodrà Garí

Parròquia de Sant Pau

Baptismes:
- José Domínguez Barea
- Andrés Diego Ojeda Barea

Primeres Comunions:
- Adrià Pérez Fullana
- José Domínguez Barea
- Andrés Diego Ojeda Barea
- Àngela Oliver Delgado
- Sergio Cobo García
- Francesca Adrover Salas

Defuncions:
- Joan Nadal Matamalas
- Joana Mª Gelabert Llull

Breus

Equip de redacció

HOMENATGE A MONS. LLUIS F. LADARIA

El passat dia 1 d'octubre, a la seu de la universitat Pontifícia de Comillas, la Biblioteca d'Autors Cristians (BAC) presentà un llibre homenatge al nostre conciutadà Mns. Lluis F. Ladaria Caldentey, actual secretari de la Congregació per a la Doctrina de la Fe. El títol de l'obra és : "La unció de la glòria: En l'Esperit, per Crist, al Pare". L'homenatge es retè a l'arquebisbe manacorí per la seva important contribució a la teologia.

No oblidem que el P. Ladaria té publicats molts de llibres de teologia que són matèria d'estudi a seminaris, universitats catòliques i instituts de ciències religioses. Es desitjà a l'arquebisbe que "continuï enriquint la reflexió teològica obrint camins fecunds de pensament arrelats a la fonda tradició patrística". Des d'aquí el nostre reconeixement i enhorabona a Mns. Ladaria per aquesta distinció.

CONGRÉS PER A L'EVANGELITZACIÓ

Els pròxims dies 15 i 16 de novembre, tindrà lloc al Col·legi Madre Alberta de Palma el Congrés per a l'evangelització d'acord amb el desig del senyor Bisbe de voler caminar per una "Església en sortida". Són moltes les persones que han participat en la seva preparació responent als diversos qüestionaris. Aquest congrés vol ser una trobada, un acte de comunicació i diàleg a partir de la missió d'evangelitzar de tots els agents de pastoral de l'Església de Mallorca, entre els quals s'hi troba una bona representació manacorina.

PASTORAL VOCACIONAL

La Delegació de Pastoral Vocacional va emprendre un camí interessant, ara farà un any per aquestes dates. A més a més de la intensa pregària que promou des de llavors, a la primavera convidà quasi 70 joves, entre ells alguns de Manacor, a viatjar a Roma amb motiu de les canonitzacions de Joan Pau II i Joan XXIII. Després de l'èxit d'aquesta peregrinació es va continuar el camí dins Mallorca, i el passat estiu, uns 30 joves de la nostra Diòcesi peregrinaren per la Serra de Tramuntana fins arribar al Santuari de Lluc, amb la inquietud de conèixer el somni de Déu per a les seves vides.

El pròxim 8 de novembre, dissabte, a les 20:00h a la Parròquia de Crist Rei de Manacor, la Delegació de Pastoral Vocacional presentarà les seves activitats per al curs 2014/2015. Per suposat, hi estan convidats tots els qui peregrinaren a Roma o a Lluc, però també, aquells joves que vulguin descobrir la missió que Déu té preparada per a ells.

També, aquest mateix dia, s'estrenarà el vídeo que es va fer durant els dies de peregrinació per la Serra i, amb un sopar de germanor, celebraran el començament del nou curs.

PREGÀRIA MENSUAL A LA PARRÒQUIA DE CRIST REI

El passat dijous dia 16 d'octubre hi hagué una estona de pregària davant el Santíssim, a la qual hi participaren un bon grup de fidels. Aquest acte amb formes variades, tindrà lloc el tercer dijous de cada mes després de la missa de les 19 h. La pròxima pregària se celebrarà el dijous 20 de novembre dins el marc de les festes de Crist Rei.

LA CATEQUESI EN XIFRES

A cada Parròquia hi ha dos torns setmanals de catequesi; són els següents: Parròquia de Crist Rei: dilluns i dimecres de 18-19. Parròquia dels Dolors: dimarts i dimecres de 17'30-18'30. Parròquia de Sant Pau: dimarts i dijous de 17'30-18'30.

A la catequesi tradicional hi ha inscrits en el primer curs 120 nins/es que compten amb 15 catequistes. En el segon curs n'hi ha 131, els quals compten igualment amb 15 catequistes. La catequesi en família atén 34 famílies participants i 37 nins/es. El total de catequistes és de 7 per als pares i mares i 5 per als nins/es. Pel que fa a la catequesi de confirmació, hi participen un total de 37 joves/al·lotes amb 8 catequistes que els acompanyen.

SOPAR PRO OBRES DE SANT PAU

El passat dia 19 d'octubre en el restaurant el Cruce hi hagué un sopar per recaptar diners per les obres de la Parròquia de Sant Pau. Hi participaren 162 comensals. Comptant les entrades dels tiquets, dels qui feren l'aportació econòmica sense anar al sopar, dels ingressos de la rifa i dels donatius aprofitant l'avinentesa es recaptaren 3.205 euros nets. Moltíssimes gràcies per la participació i generositat.